

Sergio Silvestris betænkning (2013/0137 (COD)) om forslaget til ny forordning om planteforneringsmateriale. 18.11.13/ihj

Betænkningen skal behandles på AGRIs (EUs jordbrugsudvalg) møde den 26.11. Silvestris angiver selv, at han begrænser sig til de kontroversielle punkter i forslaget, nemlig : bæredygtighed, heterogent materiale, materiale til nichemarkeder og bestemmelserne om eksport.

Han overser elegant det mest kontroversielle: kravet om obligatorisk registrering af alle sorter der markedsføres. Konsekvenserne er, at frøindustrien får eneret til at beslutte hvad der skal dyrkes og dermed hvad vi skal spise i EU. Hvis vi (frøsamlere og små landbrug) kun har adgang til de industrielt fremstillede frø og ikke har muligheder for at bruge vore egne frø, mister vi kontrollen over vore egne fødevarer og den sidste lille indflydelse på fødevarepolitikken og biodiversiteten.

Han har hellere ingen problemer med at hemmeligholde godkendte sorters "genealogiske komponenter" (Artikel 75).

Silvestris tekst	Vore kommentarer
<p>"Dette forslag er en konsolidering og opdatering af lovgivningen om markedsføring af planteforneringsmateriale, som ophæver og erstatter de 12 eksisterende direktiver. Forslagets hovedtræk kan sammenfattes således:</p> <p>Målsætning: Formålet med forslaget er: i) at sikre lige konkurrencevilkår i hele EU ved hjælp af forenklede, præciserede og harmoniserede regler ii) at reducere unødige omkostninger og administrative byrder og at øge fleksibiliteten iii) at tilpasse lovgivningen om planteforneringsmateriale til andre nylige EU-strategier og iv) at fremme innovativ plantefornering. Den foreslåede forordnings anvendelses-område omfatter alle former for planteforneringsmateriale.</p>	<p>Målsætningen er forbilledligt klart gengivet. Ingen forsøg på at pakke den ind i bevaring af biodiversitet, gamle sorter eller århundreders daglig praksis med hævdevundne (og i flere tilfælde nedskrevne) rettigheder, for fx haveejere og bønder. Formålet er at regulere markedet så alt industrielt fremstillet (og dermed ophavsretslig beskyttet) planteforneringsmateriale kan flyde frit - i modsætning til sorter uden ejer hvis vilkår bliver umulige.</p>
<p>Planteforneringsmateriale, som ikke er forstligt formeringsmateriale (altså materiale til skovbrug): I forslaget opretholdes den grundlæggende tilgang til registrering af plantesorter/ materiale og certificering/ inspektion af partier forud for markedsføring. Professionelle operatører vil dog få mere fleksibilitet. Desuden vil der blive vedtaget afledte retsakter, som fastlægger de specifikke krav til produktion og markedsføring af bestemte arter og</p>	<p>Planteforneringsmateriale, som ikke er forstligt formeringsmateriale: Kun professionelle operatører af beskyttede sorter får mere fleksibilitet. Sorter uden ejere (se nærmere nedenfor) vil forsvinde fra markedet.</p> <p>"Visse undtagelsesbestemmelser" her menes:</p> <ol style="list-style-type: none">1. landracer/gamle sorter, dvs sorter uden ejere, der med en såkaldt

deres kategorier (kerneplanter, basismateriale, certificeret materiale og standardmateriale).

I forslaget fastlægges krav vedrørende markedsføringen af planteforneringsmateriale. Visse undtagelsesbestemmelser bevares, og der indføres en undtagelsesbestemmelse om planteforneringsmateriale til nichemarkeder. Desuden bliver eksport omfattet af forordningen.

Officially Recognised Description kan optages i nationale registre. Vi mener at registreringen er for tidkrævende og dyr for de selvforsyningsbønder og andre små frøproducenter hvis sorter typisk hører ind under denne bestemmelse.

Registrering af sorter uden ejer, eller hvor ejeren stiller materialet til rådighed som "shareware" bør være *frivillig*.

Kravene til registrering, som ikke nævnes er desuden urimelige. Se nedenfor under Registrering af sorter...

2. Heterogent materiale. Er materiale som ikke er en sort (dvs ikke opfylder de krav til selvstændighed, ensartethed, stabilitet som en sort skal opfylde). Heterogent materiale er netop uensartet materiale, og er typisk interessant som et led i innovativ forskning og dyrkning indenfor økologisk landbrug. Silvestris foreslår samme krav til gebyrer som for ORD-sorterne og obligatorisk registrering i de nationale registre.

3. I forslaget er der meget lempelige krav til nichematerialer, ingen registrering og afgifter, bestemmelsen var fortrinsvis beregnet på små firmaer, men også private.

Silvestris bomber det effektivt tilbage, det drejer sig om sorter ikke materialer, det skal være lokalt produceret og må kun markedsføres i små mængder og er gebyr- og registreringspligtige på linje med ORD og heterogent materiale.

Han argumenterer med, at dette gør administration og kontrol enklere. Det kan han have ret i, men det ville være lige enkelt - og betragteligt bedre for biodiversiteten og fødevarepolitikken - hvis han i stedet havde valgt forslagets lempelige regler for nichemateriale som fællesnævner.

Eksport. Et par points skal Silvestris dog have: han foreslår de oprindelige krav til eksport neddroset. Dvs. at EUs regler ikke automatisk tvinges ned over hovedet på tredjelande, men at der laves en aftale mellem parterne, med mindre der allerede findes en aftale

	<p>med tredjelandet. Der angives ingen motivation for denne venlighed overfor u-landene, tør vi gætte på at der er firmaer som gerne vil have med nogle frø der ikke lever op til standarden?</p>
<p>Produktion og markedsføring af planteforneringsmateriale, der tilhører slægter og arter, som ikke er opført på en liste: Planteforneringsmateriale, som ikke tilhører de listeopførte slægter og arter, er desuden underlagt nogle få grundlæggende krav med hensyn til sundhedsstatus, brugsegnethed, hvor det er relevant, passende henvisning til sorter og identifikation af det pågældende materiale samt import.</p>	<p>Ingen kommentarer p.t.</p>
<p>Registrering af sorter i de nationale registre og i EU-sortsregistret: Sorterne skal optages i et nationalt sortsregister eller i EU-sortsregistret via en direkte ansøgnings-procedure til EUs Sortsmyndighed, inden de må markedsføres i Unionen. Sortsmyndigheden opbevarer de ajourførte oplysninger om alle de plantesorter, som må markedsføres i EU, herunder sorter, der er optaget i de nationale sortsregistre (EU's database over plantesorter). I forslaget fastlægges de detaljerede krav vedrørende proceduren for sortsregistrering. Ifølge en ny bestemmelse skal Sortsmyndigheden foretage audit af alle nationale sortsundersøgelsescentre med henblik på at sikre kvalitet og harmonisering af registreringsproceduren for plantesorter i EU. Der bør fortsat gælde lempeligere krav for så vidt angår gamle sorter."</p>	<p><u>Tidsmæssig</u> kan sorter der ikke var på markedet ved forordningens ikrafttræden ikke registreres. Kravet reducerer biodiversiteten til en museumsgenstand, i stedet for at betragte diversitet som en dynamisk udvikling der er afgørende for fremtidig bæredygtig landbrug og fødevareforsyning. I Kommissionens forslag fra Juli 2012 var ORD en mulighed for alle sorter. Den mulighed bør genindføres. Også til gavn for nye sorter. Sorter der er udgået af listen for mindre end 5 år siden kan hellere ikke blive registreret. Fra en biodiversitetssynsvinkel vil de fem år øge risikoen for at sorten bliver glemt eller helt går tabt. <u>Geografisk</u> skal en sort registreres i oprindelsesregionen hvor den stadig skal dyrkes for at kunne blive registreret. Ved at knytte oprindelsesregion til en sort mener vi igen, at biodiversiteten reduceres til en museumsgenstand i stedet for en dynamiske proces. Mange af de store afgrøder (f.x. hvede, kartofler, æbler, tomater) har deres oprindelse udenfor Europa. Landsorter er genetisk diverse, og kan derfor tilpasse sig vilkårene i den region de dyrkes, hvilket kan være forskellig fra der, hvor de oprindeligt kommer fra. Oprindelsesregion er et begreb, der kun er relevant for genetisk homogene sorter. ORD omfatter landsorter, som er heterogene og hvis oprindelse ofte er</p>

	<p>ukendt eller udefinerlige.</p> <p>At fastsætte én europæisk oprindelsesregion er meningsløst, det vil være en meget tidkrævende og til tider næsten umulig proces og man ignorerer det faktum at de forskellige sorter over tid har tilpasset sig klimatiske og andre dyrkningsmæssige forhold i forskellige europæiske områder. Nogle af dem dyrkes ikke mere i de regioner, hvor man først indførte dem.</p> <p>For Frøsamlerne kan dette betyde at mange af vore sorter, som for så vidt er registrerede i vores egen database og på vore årlige lister, <u>ikke</u> må markedsføres fordi oprindelsesregionen er ukendt.</p>
<p>Bæredygtighed</p> <p>På s. 55 skriver Silvestris:</p> <p>"I forordningen skaber Kommissionen en sondring mellem en <u>tilfredsstillende</u> dyrknings og/eller brugsværdi, som f.eks. evalueringen af det landbrugsmæssige udbytte og hensigtsmæssigheden af dyrkningsformålene, og en <u>bæredygtig</u> dyrknings- og/eller brugsværdi, som f.eks. resistens over for skadegørere, reduceret anvendelse af vand til vanding og den bedste miljømæssige tilpasning." [...]</p> <p>Idet der på nuværende tidspunkt ikke findes en sondring mellem en tilfredsstillende og bæredygtig værdi, foreslår ordføreren at forene de to begreber i en dyrknings- og/eller brugsværdi, men det skal vare op til medlemsstaterne at integrere de aspekter, der er forbundet med bæredygtighed.</p>	<p>Keine hexerei...</p> <p>Bæredygtigheden er sparket til hjørne og bliver til et konkurrenceparameter, der næppe kan svare sig!</p>